

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

PROSINEC 2003 *** ROČNÍK IV.*** ČÍSLO 12

Citát inspirující:

...že jsem za sira Lancelota Spratta napsal jeho autobiografii, která pod titulem Padesát let sportu a chirurgie nedávno vyšla v Londýně, stála padesát liber a rychle se rozprodala mezi jeho příbuzné. Richard Gordon - Doktor za školou

Tři stovky a pětšedesát

Jsou zase za námi. Na poli?
Nebo na černé skládce?

Dnešek z nich do hlíny semena nadrolí
nebo dohoří jako naděje splátce
který žil z půjčky a nanečisto
a nestačí dluhy dál vracet?

Den nedá víc hodin než čtyřadvacet
noc brání své místo
a zloděje potrestá závažím únavy
Jsou zase před námi.

I to co je dáno není tak jisto

Draga Zlatníková

ROK SE S ROKEM SEŠEL ...

Prosinec je měsíc nejrůznějších bilancí uplynulého roku, a tak v duchu tradice se i já pokusím ohlédnout za právě uplynulým rokem z pohledu LISu. Rok 2003 byl čtrnáctým rokem činnosti spolku, dá se říct, že pomalu budeme končit základní školní docházku, ale s jakým vysvědčením?

Tak tedy čtrnáctý rok LISu byl podle mého názoru úspěšný.

Především nesmím zapomenout **na cestu na Slovensko a první prezentaci LISu za hranicemi**. Jsem nesmírně rád, že jsem se díky literatuře podíval za hranice České republiky. Děkuji Prochorovi a Monice, že jsme vytvořili dobrou partu, pro kterou ono setkání bylo mnohem víc než jen pouhá cesta na Slovensko a zpátky. Myslím si, že ostatní LISáci dost dobře nemohou pochopit naše pocity a dojmy, které zůstávají i po několika měsících velmi silné. Věřím, že to nebyla naše cesta do zahraničí poslední, i když vím, že se říká: Do stejné řeky nevstoupíš ... Význam oné „mise“ pro LIS bude zúročen teprve v budoucnosti, hlavně pokud se podaří uskutečnit chystané setkání autorů v Jičíně.

Ale byly zde i další akce, autorské čtení v Turnově a v Jičíně ve spolupráci s broumovskými literáty (bohužel nepřijeli) a potom chystané předvánočně laděné setkání (teprve bude, doufám, že proběhne). Někteří z nás se představili jako vypravěči pohádek u kašny, které vyšly jako druhé v pořadí v tomto roce.

Autoři LISu získali na soutěžích řadu ocenění (**15 cen a umístění**), potěšitelné je, že to nejsou pouze jedinci jako v minulých letech, ale **ocenění získalo celkem 7 autorů a autorek**, někteří dokonce poprvé. Jednotliví účastníci se zúčastnili závěrečných akcí při vyhlášení literárních soutěží a opět tam informovali o činnosti LISu a navazovali další kontakty na podobné spolky a kluby.

Sešli jsme se na stmeláči u Prochora a opět musím vzpomenout na neformální popovídání u ohně, kde nám bylo dobře a doufám, že se opět v příštím roce sejdeme. Bohužel nepodařilo se zopakovat další setkání v Hořicích, snad příště.

Pravidelně vychází KOBRA, završila tři roky svého působení, poskytuje základní informace, a to nejen v tištěné podobě, ale i na internetových stránkách. Je zároveň jednou z možností, kde publikovat, a to pro některé z autorů dokonce jednou z mála. Dvakrát do roka vychází ČAJ, dává prostor delším příspěvkům, takovým pro které nemůže být v Kobře dost místa.

Potěšitelné je, že ani jednotliví členové nezahálejí a pracují na svých aktivitách, některým se daří uveřejňovat svoje příspěvky v regionálním tisku (Novotná), jiní organizují kulturní dění a jsou členy redakčních rad různých vlastivědných časopisů (Jindra), spolupodílejí se na organizování festivalu Jičín – město pohádky (Prochor, Eberlová, Jebavá, Benešová), Prochor vydává svoje vlastní noviny, Dana Beranová vydala sbírku poezie, Václav s Martinem

patří k hlavním tahounům Řehečské slepice, humoristické literární soutěže, potěšitelná je stále komunikace s Renátou Šťastnou, která žije pořád s námi, i když vzdálená ve Stanicích, ... nerad bych na někoho zapomněl, ale myslím si, že těch dalších aktivit je celá řada.

Potěšitelné je, že mezi nás přišly dvě nové tváře, zatímco Milan Ciler z Turnova je známý a zkušený autor oceněný na řadě literárních soutěží, v případě druhé adeptky Zuzany Procházkové se jedná o básničku začínající, ale podle jejích prvních pokusů lze říct, že talentovanou. Doufám, že oba dva najdou v LISu svoje místo a budou pro spolku přínosem.

Jako další důkaz toho, že nás regionální svět začíná brát stále více vážně je opětovná nominace na Jivinského Štefana (pamětní diplom přebíral za LIS Martin). A potěšitelné je, že tentokrát byla při vyhlášení 25.února v Hořicích početná LISácká delegace.

Čeho bylo letos méně? Především besed se známými autory, připomenou pouze jedinou v dubnu s libereckým Vladimírem Píšou, který nám ukázal určité možnosti další spolupráce s Klubem autorů Liberecka (KAL).

Vytratil se nadějný Pavel Vydra a pracovní vytížení nedovoluje se více zapojit Václavu Teslíkovi.

Musím vzpomenout na další důležitý moment v historii LISu, a to získání grantu na činnost od kulturního odboru Městského úřadu v Jičíně (především zásluha Prochora), díky kterému jsme vydali sborníček Pohádky u kašny 2, další KOBRY a ČAJE.

Svět LISU je bohatý a každý, kdo chce, může v něm najít tu svou parketu. Záleží jen a jen na ochotě a snaze každého z nás, sáhneme si každý sám do svého svědomí, jestli mu LIS něco přináší a kolik on sám je ochoten jemu dát, vrátit. Malou inventuru duše si musí udělat každý sám.

V roce 2004 máme před sebou řadu plánů, především ve spolupráci s Městskou knihovnou v Jičíně zabezpečit setkání českých a slovenských autorů v Jičíně (21.-23.května). Z tohoto setkání by měl vzejít sborník, případně výstava. Chceme pokračovat v autorských čteních (třeba i v zatím netradičních místech - např. Kopidlno, Mlýnec, atp.), účastnit se soutěží a spolupracovat s dalšími literárními kluby a spolky.

Chtěl bych poděkovat Městské knihovně v Jičíně a především paní ředitelce Lidmile Košťálové za všestrannou pomoc a podporu, kterou nám poskytuje. Městskému úřadu v Jičíně za finanční pomoc.

Poděkovat všem ostatním členům, i když je nebudu vyjmenovávat jmenovitě, kteří přiložili nezištně ruku k dílu, a doufám, že ve své činnosti budou i nadále pokračovat.

Myslím si, že letošní rok dovolil povyrůst některým členům spolku. Z dřívějších let tu byly opory, stálice (Benešová, Prochor, Franc) , ale jsem rád, že se stále více začínají prosazovat i další. Tímto bych chtěl poděkovat především Monice Eberlové, která se vrhla do pořádání česko - slovenského

setkání a nejen do něj. Děkuji i Martinu Žantovskému, který udělal záslužnou práci v oblasti propagace LISu na internetu a připravil koncem roku nové stránky mladší sestry papírové KOBRY „ikobra“ (viz dále v čísle).

Tyto dva (Monika, Martin) jsem si vybral záměrně, neboť jsou to mladé tváře, které nepamatují založení spolku a v naší síti obrazně řečeno uvízli na podzim roku 2000, kdy poprvé přišli mezi nás. Doufám, že jednou z nich vyrostou opory nesoucí dál prapor LISu.

A taky Evě Jebavé, sic neautorce, ale dobré duši spolku, která několikrát dokázala v nelehkých podmínkách vytrhnout LISu trn z paty (moderování večera s autory z Broumova, čtení u kašny).

Děkuji Janě Benešové za trpělivost, s jakou pracuje nad rámec svých povinností pro spolek a taky Prochorovi, který sice občas někoho slušně řečeno „naštve“, ale on už „stejně jinej nebude“...

Vážení autoři a vážené autorky,

blíží se konec roku a já bych vám všem chtěl popřát příjemné prožití letošních Vánoc, pokud možno v kruhu rodinném, mezi svými blízkými, bohužel letošní rok nebyl pro mě v tomto ohledu právě nejpříznivější, neboť u onoho svátečního stolu bude jeden člověk chybět, snad o to víc si uvědomuji, jak je někdy důležité, říct si to, na co někdy ve chvatu dne nezůstává čas. A proto vám chci říct, že je mi s vámi dobře, i když se občas nechápeme, že díky literatuře, kultuře a vaší blízkosti vůbec jsem prožil v roce 2003 řadu příjemných chvil, které daly zapomenout na další bolesti, jak je život přináší. Doufám, že i já vám jsem nejen prostřednictvím KOBRY připravil příjemné okamžiky a věřím, že se budeme navzájem těšit i v roce příštím.

Povznesme se nad různé osobní předpojatosti a udělejme si život krásnější, zajímavější a příjemnější, v roce 2004 k tomu budeme mít mnoho příležitostí.

Přeji vám všem, aby rok se čtyřkou na konci znamenal jenom samé příjemnosti, hodně zdraví, literárních úspěchů. Nezapomínejme, že jsme spolek literární, a tak piště! Nezapomínejte, že nejhorší spisovatel je spisovatel platonik ! Ať třeba někomu z nás vyjde kniha v některém velkém nakladatelství, ať uspějete na soutěži nebo v uvozovkách „jenom“ najdete spokojené čtenáře svých děl, kterým přinesete radost, požitek a pobavení.

A pokud se mám vrátit k tomu vysvědčení na úvod mého původně krátkého zamyšlení (to jsem se zase zacecal), tak tedy postoupili jsme do dalšího roku bez ztráty kytičky – se ztrátou kytičky!*

Václav

*) nehodící se škrtněte

OCENĚNÍ ČLENŮ LIS NA SOUTĚŽÍCH V ROCE 2003:

1.cena

- Václav Franc: Literární soutěž Prix Bohemia Radio 2003 Poděbrady, povídka Narozeniny

3.cena :

- Dana Beranová, Řehečská slepice 2003
- Václav Franc : Šrámkova Sobotka (kategorie historicko-vědní, práce o lidové básnířce z Jičínska Marii Vávrové Vzpomíná a píše Vávrová, jedna ze Syřišťových Marie)
- Bohumír Procházka: Tady jsem doma (soutěž Královéhradeckého kraje, IV. kategorie-senioři - próza)
- Renáta Šťastná: Pocta Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic, Bezdruzice, próza
- Václav Franc: Mělnický Pegas, poezie

Čestné uznání:

- Monika Eberlová, Řehečská slepice 2003
- Zlata Zákoutská, Řehečská slepice 2003
- Václav Franc, Literární soutěž ke 140.výročí založení Sokola
- Václav Franc: Šrámkova Sobotka (próza - povídka Atentát na senátora Murdycha)
- Václav Franc: Pocta Kryštofa Haranta z Polžic a Bezdruzic, Bezdruzice, próza
- Milan Ciler: Mělnický Pegas, poezie
- Václav Franc: Humoristická povídka, Liberec

Další ocenění:

- Bohumír Procházka: Týnišťský literární Parnas, Cena starosty města
- Václav Franc: Týnišťský literární Parnas, Cena nezávislého porotce

-----
+

Do rubriky nezařazuji ocenění Milana Cilera před jeho vstupem do našeho LISu (září 2003).

(Pokud jsem na někoho zapomněl, prosím o doplnění na můj e-mail nebo adresu).

Zápis se schůze LISu konané dne 12.11.2003

Přítomní: Bohumír Procházka, Petr Veselý, Zuzana Procházková, Pavel Herbych, Josef Jindra, Martin Žantovský, Václav Franc, Jana Benešová, Draga Zlatníková, Dana Beranová, Pavel Zeman, Monika Eberlová

Omluveni: Milan Ciler, Jarmila Novotná, Zlata Zákoutská

Program:

- ⊕ Jana - exkurze za novým WC
- ⊕ Josef Jindra – básnická sbírka Střídavě oblačno
- ⊕ Prochor – informace o využití získaných finančních prostředků, zbývajících 351,50 Kč Prochor vyjedná předplacení možnosti kopírování pro členy LISu u pana Kráseňského v jeho obchodě s modelářskými potřebami na Novém městě.
- ⊕ Prochor + Václav – informace o proběhlé literární soutěži Týnišťský literární Parnas 2003, kde Prochor získal za zaslanou povídku cenu starosty města Týniště a Václav cenu nezávislého porotce, ukázka sborníku oceněných prací. Více viz Kobra 11/2003.
- ⊕ Jana + Monika – informace o grantech na Č-S setkání, diskuse nad možnostmi získání finančních prostředků
- Prochor – vypracuje grant určený Městskému úřadu v Jičíně
- Monika – zjistí pokud jsou ještě další možnosti grantů
- Jana – promyslí podmínky grantů a možnost jejich využití
- Václav – zjistí, zda jsou nějací další aktivisté Česko-Slovenské vzájemnosti
- Josef Jindra – sestaví dopis Livii Klausové s žádostí o příspěví
- **setkání pracovní skupiny Č-S setkání bude 3.12.2003 v 17.00 hod.** v Městské knihovně v Jičíně, zváni jsou všichni, kteří chtějí něco pro tuto akci udělat nebo již dělají
- ⊕ při další schůzce LISu dne **10.12.2003** v 17.00 hod. proběhne **vánoční autorské čtení** v doprovodu kytar Dany Beranové a jejího manžela (možná přidá se i klavírní doprovod Zuzany Procházkové) za účasti veřejnosti – čtené příspěvky by se měly vztahovat k vánoční tématice, není však podmínkou – vítány jsou domácí koláče, buchty, cukroví, víno, apod. Bližší informace Václav nebo Jana.
- ⊕ připomínka, zda bude opět jarní autorské čtení
- ⊕ Václav – představení staronového člena LISu – Pavla Herbycha, kontakt: tel. domů 493 – 532 743, adresa U stadionu 831, 506 01 Jičín
- ⊕ prohlídka výstavy obrazů s verši manželů Zlatníkových
- ⊕ volná diskuze

Zapsala dne 13.11.2003: Eberlová Monika

Mějte se fajn a příště nashledanou ☺

ŠRÁMKOVA SOBOTKA 2004

Středisko městské kultury Sobotka a Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové vyhlašují LITERÁRNÍ SOUTĚŽ ŠRÁMKOVY SOBOTKY 2004 festivalu českého jazyka, řeči a literatury . Soutěž je rozdělena do kategorií podle žánrů: kategorie: básně, básnické soubory

- nejméně 5 stran, nejvíce 10 stran textu všech příspěvků dohromady, v případě širšího tematického celku (např. sbírka) možná větší tolerance

kategorie: prozaické práce - nejméně 5 stran, nejvíce 20 stran textu všech příspěvků dohromady, v případě širšího tematického celku (např. novela, román) možná větší tolerance

kategorie: studie z oboru literárních věd o autorech východočeského regionu, historické a vlastivědné práce o vývoji kulturních poměrů ve východních Čechách

- rozsah přiměřený tématu

Uzávěrka literární soutěže je dne 15. února 2004.

Soutěže v I. a II. kategorii se může zúčastnit každý občan České republiky starší 15 let, který do 15.2.2004 nedovršil 36 let. Účast ve III. kategorii není věkově omezená. Soutěžní práce musí být původní, dosud nezveřejněné nebo zveřejněné v roce 2004. Tato literární soutěž není určena tvorbě pro děti.

Své práce posílejte psané na stroji či na počítači v daných normách:

pouze na jedné straně listu A4 , na stroji 60 úderů na řádek, 30 řádek na stranu

na počítači písmo minimální velikosti 12, okraje min.1cm, běžné řádkování

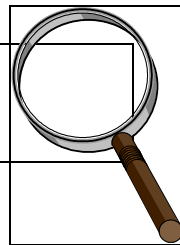
do soutěže budou zařazeny pouze práce zaslané poštou ve 4 vyhotovených kopiích (přivítáme, budou-li práce zaslány i na disketě či e-mailem pro případné zveřejnění ve Zpravodaji ŠS, Splav!u, almanachu soutěže nebo jiných propagačních tiskovinách) všechny práce musí být opatřeny autorskými údaji: jméno, adresa, ročník narození, kontakt (telefon, e-mail) práce zasílejte na adresu: Středisko amatérské kultury Impuls, Okružní 1130, 500 03 Hradec Králové, e-mail: sobotkals@centrum.cz

Vyhlášení výsledků, ocenění autorů nejuspěšnějších prací a rozborové semináře proběhnou v sobotu 3. července 2004. Zasláním práce do soutěže souhlasí autor s jejich publikováním. Soutěžní práce vyhlášovatelé nevracejí.

Jeden exemplář soutěžních prací zůstává pro dokumentaci v archivu ŠS. Autorům oceněných prací bude nabídnuta účast v dílně tvůrčího psaní pořádaná v rámci Šrámkovy Sobotky na náklady vyhlášovatelů. V rámci literární soutěže bude vydán almanach oceněných prací. Více informací o literární soutěži a celém festivalu Šrámkova Sobotka získáte také na adrese: www.sobotka.cz a www.splav.cz . Těšíme se na váš zájem Středisko městské kultury Sobotka Středisko amatérské kultury Impuls Hradec Králové

(Václav podle výše uvedených internetových stránek)

LIS POD LUPOU aneb SEDM PÁDNÝCH (či pádových) OTÁZEK

Tentokrát s:
VÁCLAVEM FRANCEM

1) Jaký jsi byl v dětství čtenář a co jsi četl?

Přiznám se bez mučení, že ne moc pilný. Jako předškolák jsem měl rád v Mateřídoušce příběhy kocoura Vavřínce a jeho přátel. Měl jsem později i knížku, ale ta se nedožila dnešních dnů. Častou četbou byla Sekorova knížka Ferda cvičí mraveniště, především kvůli sportu. Kovbojky, verneovky nebo Foglara? Ani ne. Na gymplu by mě nenapadlo, že budu za pár let psát poezii. Ale často jsem chodil recitovat na schůzi u příležitosti MDŽ a různých výročí. Některé básně si pamatuji velmi dobře dodnes.

2) Kdy jsi poprvé zkusil napsat báseň či text a co to bylo?

Zkoušel jsem to na druhém stupni ZŠ. V té době jsem chtěl být sportovním redaktorem Československé televize. Vůbec první otištěný příspěvek byl v roce 1975, kdy mně v Předvoji otiskli článku o setkání se sovětskými pionýry (Setkání s přáteli). Mám jej pochopitelně schovaný. Byl jsem pyšný, když jsem viděl svoje jméno v novinách. Jsem rád, že když z té novinářiny sešlo, že mně Nové Noviny umožňují občas zavzpomínat si na dětské plány.

Ale to bylo něco jiného. První povídka byla silně pod vlivem Šimka a Grossmanna, jmenovala se Hubeňour, dokonce jsem ji nedávno objevil. To mě bylo asi dvanáct, třináct let. Když si přečtete povídku Mé příhody z dětství panů Š+G, tak ten můj pokus je hodně nevydařený plagiát.

3) Jaké byly první literární úspěchy?

První povídka vyšla koncem května 1989 v Pochodni, jmenovala se Sen malé Terezky. Byla silně poznamenaná vztahem, který jsem tehdy prožíval. Tak trochu jsem se k ní vrátil i ve své novele Jak na Nový rok (člověk vlastně píše stále jednu věc). Pak se občas v novinách objevila nějaká povídka a v roce 1992 jsem získal 3.cenu v poezii na dnes již neexistujícím Literárním Rychnově. Považuji se stále více za prozaika, abych poezii poslal do soutěže mě přemluvil přítel Jiří Čejka. Vyšlo to, od té doby jsem tak trochu obojživelník.

4) Čeho bys chtěl v literatuře dosáhnout?

V literatuře si kladu nejvyšší cíle, takže NOBELOVKA! Ale vážně, chtěl bych vydat knihu v kamenném nakladatelství, alespoň jednu, ale vím, že kdyby to vyšlo, neměl bych nikdy dost. Jsem exhibicionista, potřebuji vidět svoje jméno natištěné v novinách či knize. Když manželka nařká, že bych měl přestat blbnout, tak si vždycky vzpomenu na písničku Marcely Holanové: „Ženská když se zblázní do umělce, co ho svět neuznává, je to dráma, ...“ Tak bych asi chtěl, aby mě literární svět začal uznávat.

5) Máš jako čtenář a autor svoje literární vzory?

Přečetl jsem ledacos, ale vyslovené vzory ... spíš když něco čtu, říkám si, že bych měl napsat něco podobného. Z každého si vezmu něco. A jako čtenář? Bude to nespravedlivé, ale když mám uvést jedno jméno ... ze zahraničí rád čtu Saroyana. Mám vždycky zvláštní pocit, že to je o ničem, všední lidí, události, tuctové příběhy, ale je tam to něco, co dělá literaturu literaturou. I když to na mě působí nostalgicky, je to vzpomínání na dětství a potom bych spíš nakraboval, mám to rád. Zalézt si se Saroyanem a vzpomínat.

Z českých autorů, řeknu současných, mám rád Zdeňka Rosenbauma. Jeho knihy jsou taky zvláštní. Ona to možná není ta velká literatura, ale je tam člověk. Jeho knížku Mé svatby, cizí pohřby jsem si dokonce zkopíroval, protože jsem ji nechtěl ukrást z knihovny a v antikvariátě ji nemůžu sehnat. Kdyby se to někomu z vás podařilo, vzpomeňte na mě. Budu vám velmi vděčen!

6) V kterou denní či roční dobu nejvíc píšeš a máš při psaní nějaký obvyklý rituál?

Píši všude a vždycky myslím na psaní! Tak mě napadlo, Viewegh píše, kolikrát denně myslí muži na sex. Pokusím se o parafrázi: S trochou nadsázky řeknu, že na literaturu myslím ještě asi tak stokrát častěji! A rituál? Když je všude ticho, udělám si turka, kterého stejně nevypijí, ale vnímám tu vůni kafe. A studené kafe, jak říká můj kolega Forman, snižuje potenci. Možná proto, myslím na literaturu častěji než na sex.

7) Představ si, že budeš jmenován ministrem kultury. Co bys udělal jako svůj první krok?

Kdy to bude? Nevíte přesné datum, abych přestal objednávat pacienty a ohlásil to na České stomatologické komoře. Ale vážně, asi bych zrušil ministerstvo kultury.

Vidíte, ani jsem se moc nezměnil, ale ... Kde mám slona? Vyměnil jsem ho za vrtačky! Váš Václav

Ukázky z tvorby Václava France

Z MÝCH JUVENILÍÍ aneb sbírka Než kohout třikrát zakokrhá ...

Než kohout třikrát zakokrhá .....

Všichni jistě znáte ten čas, kdy člověk leží v posteli a nespí. Čeká na nové ráno, na nový den. Noc končí směnu a na vrátnici přichází den. Ležícímu mnoho času na lenošení nezbyvá. Má jen pár minut k dobru. Má čas snít o tom, jaký bude dnešní den. Přemýšlí, hledá, sní. Vidí svůj život v barvách lahodících oku, i když malíř Život občas mázne štětcem do odstínu, který vůbec neladí s těmi předešlými.

Tak nějak vznikala i tato sbírka zamýšlení. Je v ní dovoleno snít a hledět na svět jinýma očima. Očima spáče, jenž jako by nic nevěděl nebo nechtěl vědět o tom, že zazvoní budík a svět pojedje zase ve starých kolejích, že život nepřináší jenom nedělní rána, ale i rána plná všední nepohody.

Takový je život. Proto si chraňme chvíle snění, než kohout třikrát zakokrhá.

Slepá ulice

Vždy když jsem došel na křižovatku, díval jsem se tím směrem, kudy pokračovala. Přitahovala mě a já dost dobře nevěděl proč. Vedla přímo, neměla zatáčky, byla krásně čistá a voněla parfémů světových značek. Její dvě modré kaluže se na mě vesele dívaly a rozesmátý transparent od ucha k uchu dával naději, abych sebral odvahu a vkročil na ni.

Jednou jsem to udělal. Nehleděl jsem napravo ani nalevo a šel jsem pořád vpřed. Zdála se mi ještě krásnější, ale ... netušil jsem, jaké překvapení mně připraví. Když jsem došel skoro nakonec, stála tam značka SLEPÁ ULICE. Musel jsem se vrátit.

Na křižovatce jsem se ještě jednou ohlédl. Teprve nyní jsem viděl, jak je ulice křivá, jak voda v kalužích je špinavá a transparent hlásá hesla nemající nic společného s pravdou.

Nezbývalo než začít hledat novou cestu.

Myšlenka

Nevěděl o čem má psát. Hledal pravou myšlenku, která by stála za to, aby se s ní světil papíru. Nemohl najít takovou, která by dokázala říci o životě všechno, takovou, která by mu vyplnila všední i sváteční dny.

Našel ji. Splňovala všechny představy. Měla všech 5 Pé. Zdálo se mu, že už ví o čem chce psát. Sedl ke stroji a začal. Trápil se, aby co nejlépe zobrazil před světem její vlastnosti, pohledy a úsměvy. Měl strach, aby se jí nezpronevěřil, aby mu neutekla do nenávratna.

Dopsal. Vyndal popsany list papíru a začal číst. Nad posledním pátým Pé chyběla čárka. Možná bezvýznamná, možná veledůležitá čárka. Lekl se: „Co by tomu řekli lidé?“ Papír roztrhal a spálil. Netušil, že vědomě zničil jednu z nejlepších myšlenek, které kdy v životě potkal.

Soutěž o novou humoristickou povídku zná jméno vítěze

LIBEREC 18. listopadu 2003 - Ivan Kraus, známý český spisovatel, se stal vítězem prvního ročníku soutěže o novou humoristickou povídku, kterou vypsala Kruh autorů Liberecka (KAL) společně s Krajskou vědeckou knihovnou v Liberci v červnu letošního roku. Anonymního klání se zúčastnilo 30 autorů z celé České republiky, kteří zaslali pořadatelům do konce září elektronickou poštou celkem 35 příspěvků. „K vyhlášení soutěže nás vedl fakt, že se z našeho života inteligentní humor poněkud vytrácí. Doba jakoby mu příliš nepřála,“ uvedla předsedkyně Kruhu autorů Liberecka dr. Eva Koudelková.

Podle jednoho z porotců dr. Vladimíra Piši nebyl základním rysem většiny příspěvků humor, ale převyprávění drobných příhod a událostí více méně s humorným podtextem. „Přesto se nám podařilo celkem jednoznačně vybrat vítěznou trojici a vytipovat několik dalších příspěvků vhodných k otištění. U vítězných povídek se porota shodla na kombinaci výborně zvládnutého literárního řemesla a originálního humorného námětu, respektive zápletky,“ dodal Piša.

Za Ivanem Krausem z Mníšku pod Brdy (je to bratr známého moderátora, režiséra a herce Jana Krause) a jeho povídkou Lék-lék-lék, seretlék, se umístila na druhém místě Lenka Habltová (Rudná u Prahy) s Pohádkou pro malé (ale i velké) ekonomy. Na třetím místě skončila také žena - Markéta Machová z Plzně a její povídka Všechny ovečky mají krásný huňatý svetr. Bez udání pořadí ocenila porota čestným uznáním **Václava France z Nové Paky (Rodinný výlet pana Nováka)**, Marka Sekyru z Liberce (Šťastné a veselé svátky klidu), Vladimíra Vacátka z Liberce (Liberecké miniatury II.) a Richarda Sobotku z Rožnova pod Radhoštěm (Most). Všechny oceněné povídky budou postupně otištěny v kulturním dvouměsíčníku Světlík, který vydává KAL s spolu s libereckou knihovnou.

Oficiální vyhlášení vítězů a rozdání finančních odměn se uskuteční 10. prosince v průběhu literárního večera Kruhu autorů Liberecka. Na programu je dále představení třetího dílu liberecké tragikomedie Jana Šebelky Perpetuum mobile aneb Vládcové a křest velkého sborníku prací členů Kruhu autorů Liberecka s názvem Kalmanach.

Přetištění zprávy Jakuba Šebelky

UPOZORNĚNÍ – ZMĚNA ADRESY

E- mailová adresa pro zaslání nominací na Jivinského Štefana je tato a žádána jiná : eberlova.monika@centrum.cz -). Adresa uvedená na informačních letáčcích je chybná.
Monika

„i KOBRA“ V PROVOZU

Po krátkém zkušebním provozu (od 25.listopadu 2003) byla spuštěna do provozu internetová „iKOBRA“ a to dne 2. prosince 2003. (Další významné datum v dějinách LISu), ale více již o tom duchovní otec celé akce Martin Žantovský. Václav

„Dámy a pánové, přátelé Lišáci; dne 2. 12. 2003 je spuštěno do ostrého provozu internetové centrum Literárního spolku Jičín, do kterého může každý z vás (má-li samozřejmě přístup na internet) vkládat sám příspěvky po 24 hodin denně. Nepotřebujete k tomu větší znalosti, než potřebujete např. k odeslání emailu. Každý, kdo umí zapnout počítač a rozezná klávesnici a myš, umí i publikovat na novém portálu, který dostal jméno iKobra (podle svého staršího papírového sourozence, který tu s námi brzy bude již pátým rokem). Server iKobra má adresu www.kobra.zde.cz, tedy stejnou, jako měla jeho dosavadní a nesrovnatelně chudší verze. Pozorně si prosím přečtěte podrobný, ilustrovaný návod, jak publikovat na iKobře, který vám posílám v zip příloze tohoto dopisu. A poté vám již nic nebrání vstoupit... Hezký den,bagr.“

Z prvních ohlasů na „iKOBŘE“:

03.12.2003, 20:17:20 | Václav

BLAHOPRÁNÍ

Jako duchovní otec tištěné KOBRY blahopřeji internetové iKOBŘE a především jejímu duchovnímu otci, mám radost že moje "dítko" má bratříčka a doufám, že se jim oběma bude v budoucnosti vést dobře, že si budou pomáhat, doplňovat se. A přál bych iKobře jako jedna ze sudiček, aby se i čtenáři k ní nechovali "macešsky". Blahopřeji a přeji hodně spokojených čtenářů a ještě více dopisovatelů.

4. prosince 2003 | 20:37 | [glosy](#) | [trvalý odkaz](#) | [komentáře \(1\)](#)

([Děda](#)) – Jen jsme zahájili provoz iKobry, a už jsme se nevyhnuli prvnímu skandálu! Z redakčního kruhu unikly informace důvěrného charakteru. „Myslím, že teď budeme mít co vysvětlovat svým čtenářům, příznivcům, voličům a manželkám,“ uvedl zdroj blízký nejvyššímu vedení Kobry, který si nepřál být jmenován.

Šéfredaktor Kobry Václav Franc uvádí v komentáři ze 3. 12. 2003 u [jednoho z článků](#): *Jako duchovní otec tištěné KOBRY blahopřeji internetové iKOBŘE a především jejímu duchovnímu otci, mám radost že moje "dítko" má bratříčka a doufám, že se jim oběma bude v budoucnosti vést dobře [...]*

A proto se, přátelé, ptám: Je možné, morálně únosné a ospravedlnitelné, aby dva sourozenci měli každý jiného otce, a žádnou matku? To ovšem není

všechno, Václav Franc pokračuje: *A přál bych iKobře jako jedna ze sudiček, aby se i čtenáři k ní nechovali "macešsky"*. A já se ptám znovu: Může být otec jednoho se sourozenců zároveň sudičkou? Není to střet zájmů? Komu je to ku prospěchu? Komu vyhovuje současný legislativní stav, který dostatečně nevyomezuje slučitelnost funkcí? Otázek může být jistě mnoho; určitě by také nebylo bez zajímavosti, jaké příjmy a funkční požitky panu šéfredaktorovi z uvedených angažmá vyplývají a jak plní svoji vyživovací povinnost vůči jednomu ze zmíněných sourozenců.

Další otazník visí nad tím, jaké má sudička funkční období a je-li odvolatelná. Z výkladu Václava France to nevyplývá, proto se lze oprávněně obávat, že se jedná o emeritní titul s náležitou doživotní rentou – samozřejmě z kapes nás, daňových poplatníků. Už proto by mělo být v našem zájmu dožadovat se důsledného objasnění celého případu a vyvození odpovědnosti. Já osobně se zavazuji, že pokud na mě prasknou veškeré korupční činy, kterých jsem se dopustil (a že jich není málo), budu usilovat o své odvolání ze všech funkcí a budu na sobě požadovat omluvu na stránkách (i)Kobry.

Ještě bych měl dodat, že pokud nás Václav Franc nabádá, abychom se k iKobře nechovali macešsky, mám já své občanské právo se dožadovat odpovědi na otázku, kde je pravá matka. Navíc není jasné, zda pravá matka stojí skutečně na pravici, nebo zda by byla za určitých okolností ochotna jít i se Špidlou (do vlády).

A proto, vážení občané, jisté je jenom jedno:

Já jsem matka

krásného milování,

bázně boží a poznání

a svatě naděje.

S (i)Kobrou na věčné časy a nikdy bagr!

5. PUBLIKACE JARMILY NOVOTNÉ

V samizdatovém nakladatelství Jarmily Novotné právě vychází 5. publikace pod názvem ..., který však nemůže být prozrazen, neboť se jedná o vánoční překvapení. Malý vánoční dárek bych Vám chtěla nejlépe doručit osobně, ale bohužel všechna místa navštívit nemohu, a proto zásilku svěřím České poště, abych stát i těchto krušných dobách podpořila.

Již tuto neděli (30. listopadu) začíná ADVENT a to znamená, že do Vánoc bude proklatě blízko, do Nového roku pak, jako když kamenem dohodí a z toho vyplývá, že budeme opět o rok starší. Brr...

Jarmila

POZOR!!!
UZÁVĚRKA ŘEHEČSKÉ SLEPICE JIŽ 16.LEDNA 2004

Co jsem se natěšil na ten bůží Štědrej večír ...

Taky už se nemůžete dočkat až se u nás rozzáří ozdobený stromeček? Přijďte si ukrátkit chvíle čekání do Městské knihovny v Jičíně, kde se ve středu 10.prosince od 18 hodin sejdou literáti z místního LISu (Literárního spolku) na Předvánočním autorském čtení.

Zcela úmyslně jsem zvolil v titulku pozvánky úvodní verš ze známé kolegy z našeho kraje, neboť třeba právě takto chápali Vánoce a všechny přípravy na ně naši předkové. Jenže my už nemusíme „pro kvasnice do Bydžova, pro běl do Miletína, pro tvaroh na Zebín a do Chomutiček pro mlíko,“ i když by to byl i dneska s koňmi pod kapotou „mrzutej špacír.“ Doba se změnila, a tak si dovolím parafrázovat z jedné své básně „zázvor mají v marketu, koupil jsem ho pro tetu“. Doufám, že jsem touto citací nepropagoval žádný obchodní řetězec.

Nepůjde jen o Vánoce, LIS si také zavzpomíná na právě uplynulý rok, mimořádně zdařilý, neboť sedm autorů z Jičínska získalo patnáct ocenění na nejrůznějších literárních soutěžích přes Šrámkovu Sobotku, Týnišťský Parnas, Mělnický Pegas, Prix Bohemia Radio Poděbrady atd.

Jestli vás zajímá, jak se Vánoce, zima a změna letopočtu promítají do tvorby současných regionálních básníků a prozaiků, nenechte si ujít středeční podvečer v jičínské knihovně.

Václav (článek pro Nové Noviny)

*Literární spolek
při Městské knihovně v Jičíně*

Vás zve

**PŘEDVÁNOČNÍ AUTORSKÉ
ČTENÍ**

**středa, 10. 12. 2003 od 18,00 hodin,
Městská knihovna v Jičíně**

KLUBOVÉ DESATERO Z „RÍŠE LITERATÚRY“

Jeden piatok uprostred septembra sa v Turčianskej knižnici v Martine stretla súčasná literárna generácia. Dnes sú mladí tvorcovia zväčša ukrytí pod sieťou literárnych klubov, preto sa stretnutie realizovalo cez ich jednotlivých predstaviteľov. Okrem Martina mali svoje zastúpenie literáti z ďalších deviatich slovenských a českých klubov, konkrétne zo Žiaru nad Hronom, Bratislavy, Žiliny, Čadce, Trnavy, Liptovského Mikuláša, či Ostravy a Jičina. Organizačnými rodičmi akcie boli čelní predstavitelia Literárneho klubu pri Turčianskej knižnici v Martine – klubová „maminka,, Tařana Sivová a všestranne úspešný Matej Thomka. V jednom čase a priestore sa prezentovali autori so svojimi poetickými a prozaickými ukážkami, pričom sa tohto programu mohla zúčastniť aj široká verejnoscť.

V súčasnosti sa môžeme stretnúť s rôznorodým názorom na stagnáciu či progres v literárnej tvorbe v našich zemepisných šírkach. Niektorým sa zdá, že mladá tvorba prekvitá, iným, že upadá. Súdy nad touto problematikou zrejme dostanú právoplatnú váhu až o niekoľko generácií pri ucelenom pohľade do minulosti, ktorá je našou prítomnosťou. Napriek tomu sa snáď, odhliadnuc od otázky kvantity, zhodneme na tom, že literatúra žije, rozvíja sa a neustále tu sú ľudia, ktorí k nej prejavujú serióznou, či až aktívnu náklonnosť.

Dôkazom je aj nedávne stretnutie, ktoré nebolo ani zďaleka ojedinelé, keďže slovenské literárne kluby udržiavajú vzájomnú komunikáciu, ktorá má tendenciu odzrkadľovať sa aj v podobe tlačených zborníkov, či organizácie literárnych pódii na festivaloch a iných prezentačných vystúpení v rámci väčších akcií (napr. veľtrhy a pod.).

Samozrejme, Martin nemôže stať mimo týchto aktivít, veď sa dá metaforicky povedať, že má kultúru a literatúru takmer v krvi. Prihliadnuc na konkrétnych hostí stretnutia literárnych klubov, zúčastnili sa na ňom laureáti a víťazi väčšiny celoslovenských literárnych súťaží, aj už publikujúci autori. Napríklad Miloš Ondrušek zo Žiliny, ktorý opisuje proces písania poézie veľmi sugestívne: „Je to ako výbuch chvenia, ticha, hĺbky a významu.“ Alebo Andrej Šeliga, debutant so zbierkou *Zatmenie panny*, ktorý sa k poézii stavia dosť skepticky a nazýva ju „druhom na vyhynutie“. Je to typ básnika, ktorý tvorí, keď cíti potrebu. (Samozrejme, myslí tým potrebu písania.) Václav Franc, ako jeden z hostí z Jičina, s ktorým má Martin ako mesto už dlhodobú družbu, smutne poznamenal na margo slovenských klubových stretnutí: „U nás sa niečo takého ešte nepodarilo uskutočniť.“ Potom ešte s úsmevom dodal: „Síce sa federácia rozpadla, ale napriek tomu si myslím, že máme k sebe veľmi blízko!“

Veľmi blízko mali zrejme k sebe všetci návštevníci. Spájal ich jeden ušľachtilý spoločný záujem, ktorý určite nemá a nebude mať tendenciu zapadnúť prachom zabudnutia a nečinnosti, pokým tu budú aktívne literárne talenty, o ktoré, chválabožu, zatiaľ ešte nie je nůdza.

Martina Dratvová, Nový Život Turca, č.43

VÍTE,ŽE ...

- Zlata Zákoutská uveřejnila v prosincovém čísle novopackého měsíčníku Achát článek Sto roků roste strom,

- O česko-slovenském setkání literárních klubů v Martině vyšel v Novém Životu Turca č.43 článek Martiny Dratvové „Klubové desatero z říše literatury“, který celý uveřejňuji v dnešní Kobře. Článek vzpomíná účast jičínského LISu a cituje Václava France.

- Václav Franc získal čestné uznání v literární soutěži prvního ročníku o novou humoristickou povídku, kterou vypsali Kruh autorů Liberecka (KAL) společně s Krajskou vědeckou knihovnou v Liberci v červnu letošního roku (viz článek v Kobře).
Václav

FRANTIŠEK

Pod stromeček jsem si nadělal dárek v podobě vlastního samizdatu – knížce FRANTIŠEK (ukázky byly v almanachu Striptýz duše). Po několikaletém polehávání rukopisu v nakladatelstvích jsem se rozhodl vydat samizdat svépomocí (děkuji Jiřímu Čejkovi za pomoc při konečné práci a vazbě) a Martinu Žantovskému (za pomoc gramatickou a další cenné rady při počítačovém zpravování). A zároveň děkuji dětem ze 3.A (školní rok 2002/3) II. ZŠ v Jičíně (pod vedením paní učitelky Zlaty Adolfové) za ilustrace k FRANTIŠKOVI.

Věřím, že i Vás pohladí na duši moje vzpomínání na dobu dětství. Václav

SILVESTROVSKÁ PŘÍLOHA PLNÁ ZARUČENĚ NEPOTVRZENÝCH INFORMACÍ

Jako již tradičně i letos má prosincová kobra přílohu – Silvestrovskou Kobru. Přejí pěknou zábavu. A na shledanou v roce 2004. Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 4. Číslo 12. Prosinec 2003 .

(9. prosince 2003)

www.kobra.zde.cz